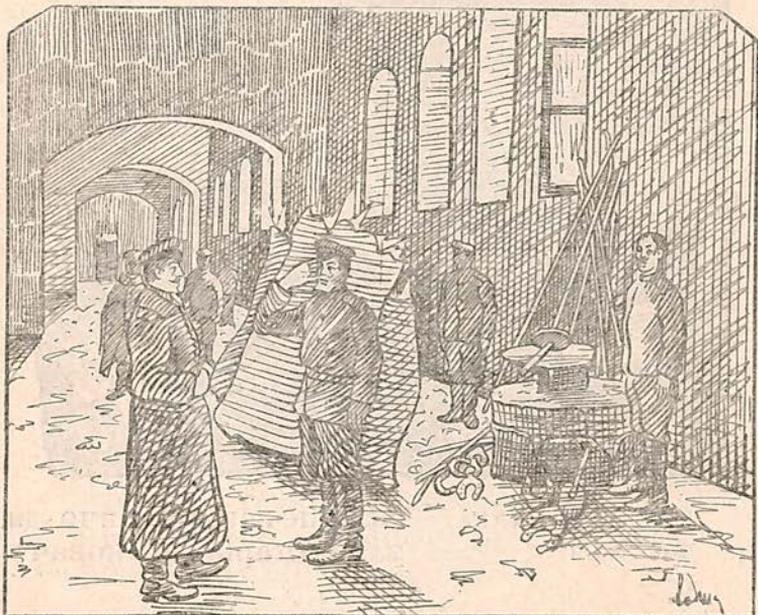

Първа моя работа бѣше да прѣгледамъ казармата и всички здания при нея, дали се държатъ въ чистота. Обиколихъ навсѣкждѣ. Остана ми да направя прѣгледъ и на ковачницата, гдѣто работятъ стотина души войници.

Влизамъ. Прѣдъ прага застана единъ високъ, мургавъ, черноокъ, съ засукани мус-

таци и прилично огладена дълга брада човѣкъ. „Въ ковачницата всичко е въ порѣдъкъ, господинъ лѣкаръ“, изговори той по войнишки.

— Кой ви е тукъ най старши по чинъ? питамъ азъ.